

Za portret Josipa Gostiča

(Popis gradiva, ki je v SGFM)

1. *Gradivo, ki je že ves čas v SGFM*

a) *Dopisi iz arhiva Uprave NG v Ljubljani (mapa pod G)*

1. 24. 10. 1923, *Gostič upravi*: kot član zbora prosi upravo NG v Ljubljani, naj mu prispeva k šolnini na konservatoriju. (Mesečna šolnina 900 kron.)

2. 9. 11. 1923, *uprava Gostiču*: odgovarja na dopis z dne 24. 10. 1923 za šolanje na konservatoriju mu bo prispevala mesečnih 100 dinarjev.

3. 20. 11. 1927, *Gostič upravi*: pri vojaki je pa prosi upravo, naj ga po odsluženju roka spet angažira v operni zbor.

4. 9. 12. 1927, *uprava Gostiču*: vojaku Gostiču sporoča, da bo odločitev glede njegovega reangažiranja padla še pred božičem; a so težave zaradi skrčenega budžeta.

5. 20. 12. 1928, *uprava Gostiču*, članu zbora: predlaga ga v prevedbo v III. uradniško kategorijo, v kateri je že bil.

6. 27. 6. 1930, *uprava policiji*: uprava prosi policijo, naj pevcu izda potno dovoljenje za Italijo, Nemčijo in Avstrijo.

7. 9. 1. 1931, *Glasbena matica v Mariboru upravi NG v Ljubljani*: uprava naj dovoli Gostiču dopust od 5. do vštete 12. februarja, zaradi sodelovanja pri Dvořákovem »Mrtvaškem ženinu«, ki ga bo Matica izvajala v Mariboru, Celju in Beogradu.

8. 16. 1. 1931, *uprava NG v Ljubljani Glasbeni matici v Mariboru*: pevcu, ki je trenutno močno zaposlen, ne morejo dovoliti več dni dopusta. Predlagajo prosilcu, naj priredi koncerte s časovnimi presledki.

9. 18. 1. 1931, *mariborska Matica upravi NG v Ljubljani*: znova prosi za ugodnejšo rešitev »dopusta«.

10. 22. 1. 1931, *mariborska Glasbena matica znova na isti naslov*: spored koncertov je nekoliko spremenjen.

11. 27. 1. 1931, *uprava NG v Ljubljani mariborski Glasbeni matici*: sporoča dokončno odločitev glede Gostičevega gostovanja v Mariboru in Beogradu.

12. 5. 2. 1931, *mariborska Glasbena matica upravi NG v Ljubljani*: prošnja, da bi pevec odpotoval v Beograd malo prej, kot je bilo domenjeno.

13. 5. 2. 1931, *uprava NG v Ljubljani mariborski Glasbeni matici*: Gostič ne more odpotovati prej, ker ima še premiero »Dijaka prosjaka«.

14. 1931 — obrazec o službenem položaju; pevec je zdaj v III. kategoriji IV. skupina. Sledi utemeljevanje: kot član zbora je bil najprej zvaničnik, potem je napredoval v III. kategorijo. Zatem je končal konservatorij, debitiral v »Onjeginu« in začel dobivati same velike partije — tako je v sez. 1930/31 pel vse tenorske partije v operi in deloma tudi v opereti. Zato mu pripada razvrstitev v II. kategorijo. Tudi službenih let ima dovolj — 9 let, 8 mesecev, 15 dni. Pripravljalna doba traja 5 let. Pevec bi po vsem tem moral biti v X. oz. IX. položajni skupini.

15. 23. 6. 1932, *uprava policiji*: prosi policijo, naj Gostiču izda potno dovoljenje.

16. 15. 3. 1934, *uprava NG v Ljubljani ministrstvu prosvete v Beogradu*: pošilja prošnjo za pomaknitev Gostiča v deveto položajno skupino, ker je »eden najodličnej-

ših članov opernega solističnega ansambla, ki poje z največjim uspehom vse prve lirične partije opernega repertoarja».

17. 15. 3. 1934, sodi k dopisu pod št. 16: izpis iz službenega lista, vsi podatki, potek službovanja, razvrstitev, ocena (»vse leto odlično«).

18. 23. 3. 1934, *Gostič upravi NG v Ljubljani*: pevec prosi, naj mu uprava zaradi okrevanja podaljša počitnice do 1. septembra 1934.

19. 26. 6 1934, *potrdilo uprave NG v Ljubljani*: da je Gostič član NG v Ljubljani in sodi v deveto položajno grupo. (Pevec potrebuje potrdilo zaradi sprejema na Vseučiliško kliniko.)

20. 1. 8. 1934, *uprava Gostiču*: dovoljuje mu podaljšanje dopusta, a ga hkrati prosi, naj dopust izkoristi s študiranjem novih partij.

21. 30. 11. 1936, *uprava NG v Ljubljani potrjuje*, da je Gostič prvi lirični tenor ljubljanske Opere in prosi gledališka ravnateljstva v tujini, naj gredo pevcu »pri posetu predstav kolikor je mogoče na roko«.

22. 21. 4. 1940, *priznanica uprave NG v Ljubljani*: Gostič za gostovanje v operi »Lucia« dne 21. 4. 1940 prejme honorar 1650 din.

23. 27. 11. 1959, *pogodba med SNG Ljubljana in J. Gostičem* o začasnem delovnem razmerju v sez. 1959/60; pevec dobi 30 000 din od predstave, pripadajoče dnevnice in pripadajoče potne stroške — ekspresni vlak Zagreb—Ljubljana in nazaj.

b) Dokumenti, odločbe itd. iz »uslužbenske mape« (pod črko G)

Službenički list, datiran z dne 28. 7. 1931 vsebuje podatke: izobrazba, strokovni izpit (opravljen 15. 2. 1931), znanje jezikov (srbsko, nemško), potek službe od začetka do odhoda v Zagreb. Priloge:

1. rojstni in krstni list;
2. domovinski list mesta Ljubljane z dne 21. julija 1931;
3. spričevalo o samskem stanu, župnijski urad Stara Loka z dne 23. julija 1931;
4. izpisek iz vojničke isprave z dne 30. 12. 1927;
5. odpustnica iz šole na Homcu z dne 5. 3. 1914, vse ocene »prav dobro«, nazadnje je obiskoval ponavljalno šolo II. oddelek;

6. spričevalo dveletne orglarske šole Cecilijinega društva (jo je »redno obiskoval, se hvalno vedel«; ocene dvakrat izvrstno, šestkrat hvalno, enkrat dobro s pripombo, da je »za orglarsko službo sposoben«) z dne 19. junija 1919 s podpisom vodje šole S. Premrla in predsednika društva p. H. Sattnerja;

7. Gostičeva izjava z dne 20. 7. 1931, da poleg materinščine obvlada še srbohrvaščino in nemščino;

8. uradno potrdilo z dne 21. 7. 1931, da je bil kontraktualno angažiran kot član opernega zbora v Ljubljani od 15. avgusta 1921 do 31. avgusta 1923, s 1. septembrom 1923 pa sprejet v državno službovanje;

9. dogovor z dne 29. 4. 1943 med upravo Državnega gledališča v Ljubljani in J. Gostičem, članom HNK v Zagrebu: uprava angažira pevca za sezono 1943/44 kot prvega opernega tenorista za 40 predstav v sezoni proti mesečni plači 5000 lir; pevec dobi v teku sezone štirimesečni deljeni dopust; uprava se tudi obvezuje, da bo pri Visokem komisariatu »izposlovala njegov prevzem v državno službo«;

10. odločba ministrstva prosvete z dne 29. 1. 1925 pravi, da pevec sodi v tretjo kategorijo zvaničnikov; pevec se proti temu pritoži (pritožbe v mapi ni);

11. razsodba državnega sveta z dne 12. 6. 1925 ne upošteva Gostičeve pritožbe, ostane pri prvi odločitvi;

12. 1. 7. 1926 poda enako razsodbo ministrstvo za prosveto: Gostič ostane v III. kategoriji IV. skupine;

13. 28. 12. 1926 upravnik Hubad prizna Gostiču »drugo stopnjo osnovne plače III. kategorije« (letnih 3300 dinarjev) in to že s 1. 9. 1924;

14. 17. 3. 1931 upravnik O. Župančič v skladu s pooblastili ministrstva prosvete prizna pevcu tretjo stopnjo osnovne plače III. uradniške kategorije in to že s 16. avgustom 1929;

15. 28. 1. 1936 minister prosvete postavi uradniškega pripravnika J. Gostiča za člana gledališča s pravicami uradnika X. položajne skupine;

16. 25. 3. 1936 ministrstvo prosvete obvesti upravo NG v Ljubljani o postavitvi J. Gostiča v X. grupo;

17. 29. 1. 1925 ministrstvo prosvete prevede Gostiča v III. grupo kategorije zvaničnikov (2400 din letne plače in 765 din stanarine, prav tako na leto);

18. 21. 7. 1931 uprava NG v Ljubljani uradno potrdi, da je bil J. Gostič od 15. 8. 1921 do 31. 8. 1923 kontraktualno angažiran, s 1. 9. 1923 pa je bil sprejet v državno službo;

19. nedatiran formular »podatki za razvrstitev uradnikov in nameščencev«, ki ga je izpolnila uprava gledališča; v rubriki »predlog šefa« je Hubad zapisal: »Naj se prevede.«;

20. »starešinski list« za leto 1930 (datum 26. 9. 1930): strokovna uporabnost: prav dobra; vedenje v službi in izven nje: popolnoma pravilno; marljivost in zanesljivost v službi: zelo velika; kakšen posej je opravljal v času, za katerega velja ocena in s kakšnim uspehom: poje glavne tenorske partije v operi in opereti s prav lepimi uspehi; predlog za oceno: prav dobro;

21. »starešinski izveštaj« z dne 25. januarja 1932: vladanje v službi i van nje: popolnoma pravilno; o marljivosti i pouzdanosti u službi: jako vesten, marljiv in zanesljiv; opšte mišljenje: jako uporaben; predlog: odličen;

22. starešinsko poročilo za leto 1934 (z dne 31. 12. 1934): strokovna sposobnost: konservatorij v Ljubljani; vedenje v službi in zunaj nje: popolnoma pravilno; marljivost in zanesljivost v službi: jako vesten, marljiv in zanesljiv; kakšno vrsto poslov je opravljal v času, za katerega se ocenja, in s kakšnim uspehom: poje glavne tenorske partije, lirične, v operi in opereti; obče mnenje, predlog za oceno: jako uporaben; pripomba: odličen;

23. starešinsko sporočilo z dne 31. marca 1936; tudi tu predlog: odličen;

24. »Dogovor o gostovanjih« z dne 1. julija 1937 med upravo NG v Ljubljani in J. Gostičem, ki bo premeščen s pristankom uprave NG v Ljubljani v stalež članstva NK v Zagrebu od 1. avgusta 1937. V sezoni 1937/38 bo v Ljubljani gostoval najmanj dvajsetkrat. Za nagrado bo prejemal mesečno po 2000 dinarjev. Itd.

c) Dopisovanje

1. J. Gostič upravi NG v Ljubljani, Ljubljana 28. 5. 1933, rokopis, (sign. 298, št. 3, mapa 47).

Glas mu je utrujen, v enem tednu je dvakrat pel Cheniera, povrh pa še enkrat v »Grofici Marici«. Če je že dvakratni »Chenier celo za rutiniranega pevca prehudo breme, potem je toliko hujše opereta, ki »že sama po sebi slabo vpliva na glas, ker utruja tekst in plesni vložki«. Temu se je pridružilo še »slabo zdravje srca in živcev«. Pravico in dolžnost ima, da varuje »svoje zdravje in glas«, posebno še, ker mu to svetujejo tudi prijatelji in strokovnjaki. Uprava naj vidi, da se mora v prihodnje najodločneje braniti operetnih partij. V »Grofici Marici« ne bo nastopil niti za honorar, če pa ga bo uprava silila, si bo pomagal z zdravniškim spričevalom. Število njegovih vsakoletnih predstav dokazuje, da z veseljem opravlja svojo dolžnost, zato ima tudi pravico braniti svoje stališče, pri čemer prosi upravo za »pravično uvidevnost«.

2. J. Gostič Udruženju gledaliških igralcev v Ljubljani, Ljubljana 20. 3. 1935, rokopis, (sign. 298, št. 4, mapa 47).

Sporoča, da izstopa iz Udruženja, ker mu to očita, da ni nastopil na predstavi v korist Udruženja, na redni pa in se tako — kot mu očita Udruženje — predal upravi za Judeževih 150 din. G. Mencin, član odbora Udruženja, in drugi naj ga prej poprašajo, preden ga »oklevetajo za izdajalca«. Dokazal je, da je bil pripravljen delati za dobrobit Udruženja, a mu je danes za to »zelo žal«.

3. J. Gostič znova Udruženju, Ljubljana 9. 4. 1935, rokopis, (sign. 298, št. 5, mapa 47).

Vztraja pri izstopu iz Udruženja; pri predstavi v korist udruženjskega fonda je sodeloval le zato, ker mora kljub izstopu ostati član bolniške blagajne. Znova bi vstopil le pod pogojem, če se vse govorice okrog odpovedane predstave preklicajo, ker nekateri člani še vedno mislijo, da je bil od uprave plačan. Če se to ne zgodi, tudi »sobotne predstave z mojim sodelovanjem ne bo«.

4. Udruženje J. Gostiču, Ljubljana 8. 1. 1934, tipkano, (sign. 298, št. 6, mapa 47).

Udruženje ga sprašuje, kdaj bi bila možna udruženjska predstava »Dežela smehljaja«.

5. J. Gostič M. Poliču, *ravnatelju Opere v Ljubljani*, Zagreb 29. 5. 1946, rokopis, (sign. 63, št. 17, mapa 34).

Poličeva brzojavka pevcu ni jasna: ali bodo v času od 5. do 10. junija vaje za »Era« ali pa bo morda imel gostovanjski nastop. Morda bi bilo najugodnejše, če bi 6. pel v »Eru« za Udruženje, 8. pa za gledališče, »da ne bi kar tako hodil v Ljubljano«. Na Poličevo vprašanje v zvezi z akademijo (glasbeno, morda Gostičevo event. poučevanje na nji?) odgovarja, da se ne more odločiti, »ker je vse to prehitro prišlo«. Tudi z Dunaja ni nobene vesti — njegov dunajski intendant molči. Poliča prosi, naj mu sporoči, če računa nanj tudi brez »Era« in če je treba v zvezi s tem prinesiti kakšen kostum s seboj.

č) Dva članka

V mapi 47 sta pod sign. 298, št. 7 ohranjena dva članka, ki sta bila napisana v Zagrebu ob 30-letnici Gostičevega umetniškega delovanja.

1. A. Reiching: Priznanje velikoj umjetnosti. Ove subote jubilarni nastup Josipa Gostiča u »Chenieru« (izrezek iz časopisa, brez datuma, verjetno iz Vjesnika): Pisec opiše vso pevčevu pot tja do »internacionalne reputacije«. Omenja šibkost njegovega glasu na začetku poti, debut v »Onjeginu« (5. 9. 1929), upeh v prvi sezoni 1929/30: 6 glavnih opernih in 4 operetne vloge, predstavitev v Zagrebu 1932, krizo glasu, ki jo z uspehim kirurškim posegom reši prof. Šercer, srečanje s prof. Radin-Danielli jevo na Dunaju, ki mu pokaže njegovemu glasu najustreznejši način petja, prestop v zagrebško opero 1937, ko ni bilo preprosto biti naslednik Rijavca in Šimenca. Poskuša ga na kratko, a sočno označiti: omenja lepoto in obseg njegovega glasu, ki mu je dodal velikansko pevsko kulturo, razvit smisel za slog in niansiranje, globoko doživljanje in občutljivost pri igranju, povrh pa še za operno »zvezdo« tako redko razvito disciplino. Navaja njegova gostovanja v tujini: več let prvak dunajske Opere, Scala, pariška Velika opera, Salzburg, državne opere v Berlinu, Münchnu, Hamburgu in Dresdenu, Firence, Praga, Sofija.

2. Dragutin Mačuka: Ob proslavi 30-letnice umetniškega delovanja J. Gostiča — (vse kaže, da gre za radijsko poročilo, 6. 6. 1959, tipkopis). Dovolj standardno. Omenja Gostičevo glavno vlogo v operi R. Straussa »Ljubezen Danae« v Salzburgu in uspeh z Lohengrinom v Barceloni, o katerem je pevec sam dejal, da je bil največji v njegovem življenju. Zapiše, da Gostičev repertoar obsega 100 oper in 20 operet. Dunajsko profesorico zapiše kot Rado-Danielli in ne Radin-Danielli (?).

II. Gradivo, ki je v SGFM od januarja—februarja 1980

a) Dopisovanje

1. Dr. B. Gavella J. Gostiču, Zagreb 6. 6. 1959, tipkano (sign. 450, št. 2).

Bleščeče in nadvse toplo napisana čestitka za 30-letnico Gostičevega umetniškega delovanja, ki je v nji označena pevčeva človeška in umetniška vrednost.

2. Prof. dr. A. Šercer J. Gostiču, Zagreb 5. 6. 1959, tipkano (sign. 450, št. 2).

Zdravnik se pevcu zahvaljuje za povabilo na jubilejno predstavo; z ženo se je ne bosta mogla udeležiti, ker je doktorju pred kratkim umrl brat, namesto njiju bosta prišla njegova nečakinja z možem. Umetniku želi dolgo življenje in zdravje v veselje vseh njegovih častilcev in v ponos vsega našega naroda. Vabi ga, naj se oglasi pri njem v bolnici, ker ga funkcija njegovega grla zanima ne le z estetskega, ampak tudi z znanstvenega vidika.

3. J. Gostič *ministrstvu prosvete v Beogradu*, Ljubljana 12. 5. 1937; z roko:

Slovensko napisana prošnja za premestitev »k Narodnemu kazalištu u Zagreb«. Tja je bil že premeščen, a je bila odločba zaradi finančnih težav in odhoda upravnika Konjovica razveljavljena. Sedanji upravnik dr. Šenoa je s premestitvijo sporazumen, prav tako uprava NG v Ljubljani, ker ji bo — po zagotovilih zagrebškega opernega ravnatelja Baranovića — na voljo z gostovanji.

b) *Gostovanja: pogodbe, sporočila itd.*

(Zdaj še v rokah nečakinje Brede Gostič-Hiengove.)

1. 9. 1. 1951, Dunaj — Mednarodna koncertna organizacija »Opera« ureja Gostičeve odnose z Državno opero.
2. 12. 12. 1951, Dunaj — Avstrijsko ministrstvo za pouk piše Gostiču v zvezi z njegovo zaposlitvijo v dunajski Državni operi.
3. 17. 12. 1951, Dunaj — Pogodba z Državno opero (veljavna od 1. 9. 1952 do 31. 8. 1955).
4. 7. 11. 1952, Milano — Podpis pogodbe z milansko Scalo.
5. 26. 5., 26. 5. 1953 in 6. 9. 1954, Dunaj — Tri dopolnilne pogodbe z Drž. opero na Dunaju.
6. 15. 10. 1954, Dunaj — Pogodba z Državno opero.
7. Dodatki k pogodbi pod št. 6 (artikli I, II, III, IV), datirani z dne 31. 8. 1956.
8. 21. 11. 1956, Benetke — Pogodba z gledališčem Fenice za troje gostovanj v »Somraku bogov« (Sigfried); vsakokrat po 300 000 lir.
9. 25. 6. 1957, Dunaj — Krajše pismo Državne opere v zvezi s pogajanjem oz. pogodbo.
10. 3. 10. 1957, Dunaj — Zelo natančna pogodba z Državno opero (vsota, dolžnosti, pravice).
11. 3. 10. 1957, Dunaj — Potrdilo Državne opere o zaposlenosti in plači J. Gostiča.
12. 2. 4. 1958, Dunaj — potrdilo kot pod št. 11.
13. 11. 5. 1958, Benetke — Teatro Fenice potrjuje, da je Gostiču izplačalo 900 000 lir za 3 predstave.
14. 8. 10. 1958, London — Operni in koncertni meneger firma Ingpen et Williams sporoča pevcu o rezervaciji letala in sobe v Londonu.
15. 27. 10. 1958, Reggio Emilia — Pogodba s Teatro municipale.
16. 24. 8. 1959, München — Pismo zavarovalne zbornice Gostiču.
17. 17. 10. 1960, Ljubljana — Pogodba z upravo Slovenske filharmonije za Aido v koncertni izvedbi.
18. 1. 5. 1961, Ljubljana — Pogodba z Glasbeno matico za Berliozovo »Faustovo pogubljenje«.

c) *Plakati, prospekti*

1. Tijardović: Mala Floramye, Split, Narodno kazalište, 12. 3. 1933, Gostič gostuje v vlogi poročnika Petra Petrovića. (Sign. 450, št. 5.)
2. Gotovac: Morana, Split, Narodno kazalište, 20. 3. 1933, gostuje v vlogi Bojana, dir. Tijardović. (Sign. 450, št. 4.)
3. Massenet: Werther, Zagreb, Narodno kazalište, 7. 7. 1935, gostuje v vlogi Wertherja, dir. Matačić. (Sign. 450, št. 7.)
4. Puccini: La Bohème, Zagreb, Narodno Kazalište, 25. 2. 1935, gostuje v vlogi Rodolpha, dir. Matačić. (Sign. 450, št. 6.)
5. Giordano: André Chenier, Zagreb, Hrvatsko narodno kazalište, slavlje ob 30-letnici umetniškega delovanja — v vlogi A. Cheniera; dir. D. Žebre, rež. N. Roje, scena B. Stupica. (Sign. 450, št. 10.)
6. R. Strauss: L'amore di Danae, Milan, Teatro alla Scala, v vlogi Mida, dir. C. Krauss. (Sign. 450, št. 9.)
7. Ch. L. Thomas: Mignon, Mestno gledališče v Plznu, datuma ni, v vlogi Viljema. (Sign. 450, št. 11.)
8. Plakat-prospekt na 4 straneh za predstavo Boris Godunov, 31. 10. 1958, Royal House Covent Garden. (Še pri sorodstvu.)
9. Koncertni prospekt-program »Veče pjesama i arija«, Hrvatski glasbeni zavod, 12. 3. 1946 (med skladatelji tudi Škerjanc, Ravnik, Pavčić, Lajovic). (Še pri sorodstvu.)
10. Koncertni prospekt-program (4 strani) za koncert v Jug. dramskem pozorištu v Beogradu 9. maja 1949, poleg Mozarta in Beethovna tudi Lajovic, Simoniti, Muhl itd. (Sign. 450, št. 8.)
11. Dvořak: Mrtvaški ženin, izvaja Glasbena matica Maribor, ni datuma, dir. Hladek-Bohinjski, solisti Mezetova, Gostič, Kolb. (Sign. 450, št. 3.)

č) Fotografije

I. Manjše (v SGFM)

1. 34 fotografij v velikosti razglednice.
2. 23 fotografij, malo večje kot razglednice.

II. Večje (še pri pevčevi nečakinji)

1. Kot Cavaradoso — Dunaj 1943.
2. Kot Lohengrin — Dunaj 1942 (z napisom na prilepljenem traku: »Repriza (koncerta) pjesama i opernih arija dne 12. 3. 1946 na Glasbenom zavodu u 8 sati«).
3. Kot Othello.
4. V kratkih hlačah in majici za mizo, verjetno pred hišo na Homcu, datuma ni, verjetno iz prvih let po drugi vojni.
5. Podoba v velikosti dveh razglednic: v beli srajci z odpetim ovratnikom.
6. V velikosti dveh razglednic: civilno, v klobuku, plašču, z ovitim svetlim šalom. Ateljejska retuširana podoba. Brez datuma.
7. V velikosti dveh razglednic: civilno — do pasu, roki prekrizani položeni na mizo, v beli srajci s temno kravato, nasmejan, polprofil v levo. Datuma ni.
8. V velikosti dveh razglednic: na Akropoli — sam, vsa postava, v rokah baretka in »vodič«, bela srajca, svetla kravata, odpet suknjič. Datuma ni.
9. Velikost dveh razglednic, atelje Tonka, Zagreb: civilna, doprsna podoba, temen suknjič, progasta kravata, brez podatkov.
10. Zelo velika podoba na rumenkastem kartonu v neugotovljeni vlogi, foto O. Kocjančič.
11. Zelo velika fotografija, spet delo O. Kocjančiča, civilna, doprsna, bela srajca, črna kravata, močno retuširana, brez podatkov.
12. Velika fotografija O. Kocjančiča. V vlogi Smetanovega Janka?
13. Zelo velika fotografija s paspartujem, zadaj napis: Aida, Radames, Volksopera, Beč 1942.

d) Odlikovanji (še v lasti nečakinje)

1. Red dela 2. stopnje, z dne 15. 12. 1949.
2. Red dela 1. stopnje, z dne 20. 11. 1958 (»za naročito zalaganje i postignute uspehe u socialističkoj izgradnji naše zemlje«).

e) Časopisne kritike (Sign. 450, št. 12—33)

1. Album s 16 listi (32 strani), na katerih so nalepljene kritike in poročila o pevčevih nastopih pred drugo vojno (še v varstvu nečakinje B. Gostič-Hiengove).
2. 8 strani pretipkanih kritik od 1938 do prvih povojnih let (v 3 izvodih, v SGFM).
3. Izrezki kritik iz domačih in tujih časopisov (ki jih je pevec sam izrezoval in jih je nad 300) v štirih mapah; vse te kritike so, kolikor zadevajo pevca, do podrobnosti prepisane na lističe, ki so kronološko urejeni. (V SGFM).

Pour le portrait du chanteur Josip Gostič

Le musicologue ou mieux l'historien de théâtre qui voudrait décrire l'image et le destin artistique du chanteur slovène de renommée mondiale Josip Gostič (1900—1963) pourra trouver beaucoup de matériel au Musée du théâtre et du cinéma slovènes: premièrement celui parvenu au Musée des archives de la direction du Théâtre national de Ljubljana et deuxièmement celui qui fut délivré au Musée au début du 1980 par le frère du chanteur, Ciril Gostič. Naturellement, le chercheur sera obligé de fouiller aussi aux archives des théâtres de Zagreb, Belgrade, Vienne et ailleurs (Salzburg, Athènes, Barcelone, Milan etc.).